Sain tummanpunaisen ruusun
komealta mieheltäni.
Mitä maksaa kaunis kukka?
kyselin hupakko hupsu.

Maksaa vartin vieressäsi,
suloisia suukkosia,
annat kylmän lämmitellä,
 hetken kahta kannatella.

Hetki muuttui tuokioksi,
tuokio toviksi vaihtui
kun tovi tuli tavaksi,
  jo tuttavia olimme.

Lapsosia syntyi kaksi,
ensin tyttö sitten poika,
kesän kertut keinuvaiset,
suvipäivien suloiset.

Oletko nyt tyytyväinen
ja onnellinen eloosi?
kyseli elämän venhe,
airoissa soutaja nopea,

veden vaahto kuohuava,
vähenevä päivän välke,
kurottivat kuullaksensa
odottivat vastausta:

Sain tummanpunaisen ruusun
komealta mieheltäni,
suven suuria iloja,
syksyiltojen suruja,

terälehtien värejä,
nuppusia auki kaksi,
kukkia sain puutarhassa,
kultakuusen kainalossa.

 Olenko siis onnellinen?
Kuinka voisin muuta olla,
kirkkaan taivaan kaaren alla,
tässä hetkessä elämän.